

Wśród Nas

TYGODNIK PARAFII

pw. PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO W POLANIE
ROK XIX 2011 NR 36 (636)

4 września 2011 r.
XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA
rok A

Wszyscy zacznijmy wychowywać!

Dokonujące się na naszych oczach zmiany cywilizacyjne i kulturowe doprowadziły do zachwiania tradycyjnych wzorców wychowawczych. Nasi przodkowie w sposób oczywisty „dziedziczyli” wartości i metody pedagogiczne swych rodziców i dziadków, przekazując je następnym pokoleniom. Prości ojcowie i matki, nie korzystając ze specjalnych poradników pedagogicznych, a kierując się jedynie rodzicielską miłością i mądrością, potrafili pomóc swym dzieciom stać się dojrzałymi i szlachetnymi ludźmi. Świadczą o tym ludzkie historie, a wśród nich piękne życiorysy świętych. Dziś ten naturalny proces napotyka na wiele przeszkód. Jedną z nich jest rosnące tempo życia. Mamy coraz mniej czasu dla siebie i swoich bliskich. Wielu rodziców pochłoniętych pracą zawodową zmuszonych jest powierzać swoje dzieci przez sporą część dnia opiece innych osób czy instytucji. A przecież nawet najbardziej oddany i troskliwy opiekun nie zastąpi kontaktu dziecka z ojcem i matką. Jeszcze trudniejsza z wychowawczego punktu widzenia jest sytuacja rozłąki rodziców z dziećmi spowodowana np. pracą za granicą. Czas poświęcony przez rodziców swoim dzieciom od pierwszych chwil ich życia jest nie do zastąpienia!

Niepokojącym zjawiskiem jest coraz częstsza bezradność wielu rodziców wobec zadań, jakie stawia przed nimi wychowanie. Sytuacja ta nie dotyczy jedynie rodzin z jakichś powodów dysfunkcyjnych. Pragniemy przypomnieć, że rodzice – pierwsi i najważniejsi wychowawcy i nauczyciele swych dzieci – nie muszą być zdani na własne siły. Z pomocą przychodzą im środowiska odpowiedzialne za dzieło wychowania – szkoła i Kościół. Wielką nadzieję owocego wychowania daje bowiem możliwość zgodnej współpracy wszystkich tych środowisk. Żyjemy w cza-

sach, gdy polska rodzina, szkoła i Kościół mogą znów mówić jednym głosem. Skorzystajmy z tej szansy! Kościół ma obowiązek i pragnienie służyć dziełu wychowania. Czyni to przez duszpasterstwo i katechezę, a także poprzez katolickie szkoły, przedszkola, parafialne świetlice i inne placówki wychowawcze. Na tym jednak nie wyczerpuje się wychowawcza misja Kościoła. Pragnie on wspierać wszelkie wysiłki podejmowane przez osoby i instytucje, dla których ważne jest dobro dzieci i młodzieży.

Nie da się skutecznie wychowywać bez świadomości celu, do którego ten proces ma prowadzić. W trosce o pełny rozwój osoby ludzkiej, Kościół zwraca uwagę na niebezpieczeństwo jednostronnego kształcenia pod presją współczesnej cywilizacji zdominowanej przez technikę i prawa rynku. Dzisiaj bardzo często akcentuje się jedynie konieczność praktycznego przygotowania dziecka do znalezienia się we współczesnym świecie. Wiedza i zdobyte umiejętności praktyczne są z pewnością ważne. Pozwalają one odnaleźć swoje miejsce w świecie i zdobyć odpowiednią pracę. Jest to oczywiste i stanowi priorytet dla wielu rodziców. Trzeba jednak pamiętać, że te wszystkie umiejętności mogą przynieść owoce tylko wtedy, gdy towarzyszyć im będzie dojrzała osobowość i ukształtowany charakter, a przede wszystkim odpowiednio uformowane sumienie.

U progu nowego roku szkolnego przywołajmy postać Matki Najświętszej. Wpatrując się w przykład życia Maryi można zobaczyć wzór pięknej miłości wychowawczej – miłości troskliwej i czulej, a zarazem pełnej i dojrzałej, która nie patrzy jedynie krótkowzrocznie, by być szczęśliwym tu i teraz, ale sięga po horyzont Bożych przeznaczeń. Od Niej uczmy się, jak być najpierw cierpliwymi wychowawcami samych siebie i Jej powierzmy trudne dzieło wychowania.

**„Przyjdźcie, uwielbiajmy Go padając na twarze,
zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.” (Ps 95, 6)**

Bogu za opiekę... Ludziom za pracę...

Drodzy Kapłani, Sąsiedzi i Wszyscy Uczestnicy Dożynek w Polanie Roku Pańskiego 2011.

Nie sposób, nie odnotować tego wydarzenia będącego udziałem naszej małej społeczności.

W tym roku przygotowaniem całej oprawy, tej doniosłej uroczystości zajęli się mieszkańcy Polany w jej górnej części. Staraliśmy się by nie zawieść Waszego zaufania, wszak to wyraz wdzięczności całej wspólnoty.

Ze wszystkich sił zabiegaliśmy o to by podziękowanie Bogu za Jego pomoc i przemożną opiekę nad naszą społecznością, było właściwie zaakcentowane. Myślę że wymownym elementem wspólnotowego przeżywania wdzięczności był wieniec. Wieniec... jako znak, który łączy wieki i pokolenia ludzkie tej naszej polańskiej ziemi. Więc razem trwalimy na dziekczynnej modlitwie w naszym kościele poprzez sprawowanie Liturgii Eucharystycznej pod przewodnictwem Proboszcza ks. Stanisława Gołyźniaka oraz pozostałych Kapłanów naszej parafialnej wspólnoty. Gospodarze Dożynek Pani Angelika Hermanowicz i Pan Leszek Maj na ofiarowanie przynieśli do Ołtarza kwiaty - symbol miłości do Stwórcy i chleb, dzieło rąk ludzkich jako dowód, że właściwie wykorzystujemy talenty, którymi Pan nas obdarzył.

W tej doniosłej chwili cisnęły się na usta słowa znanej pieśni ...

*„Jak Ci dziękować, żeś mi dał tak wiele
Iż jestem w życiu jak ów gość przygodny
Co zaproszony, został na wesele
Niespodziewanie i nie odszedł głodny”*

Tak... żyjemy nie z godności i zasług lecz z Bożej miłości i Jego łaski. Dlatego na koniec liturgii rozległo się pod sklepieniem naszej skromnej świątyni doniosłe *Te Deum laudamus* - Ciebie Boga wystawiamy!!! W orszaku harcerskiej asysty ponieśliśmy wieniec i chleb do naszej świetlicy. Wieniec, wymowny symbol obecności wielu pokoleń

był świadkiem dzielenia się chlebem do którego zaprosili nas Angelika i Leszek. RAZEM – kapłani, goście, asysta, harcerze i wszyscy zgromadzeni, przełamaliśmy się chlebem, tak jak Stwórca dzieli się z nami niebem. Tej komunii nie było końca, która przerodziła się w radość i wesele przy dźwiękach muzyki i tanecznych płasach. Taki też obraz wdzięczności ludu Izraela znajdziemy na kartach Starego Testamentu w Psalmie 149:

*„³ Niech chwalą Jego imię wśród tańców,
niech grają Mu na bębnie i cytrze.*

*⁴ Bo Pan w ludzie swoim ma upodobanie
i zdobi pokornych zwycięstwem...”*

Najpierw do tańca ruszyły nasze dzieci pod przewodnictwem Gospodyni Pani Angeliki, a następnie dorośli, których nie musiał zagrzewać Pan Gospodarz – Leszek.

Chciałbym podzielić się z Wami pewną refleksją. Jeden z uczestników zwrócił się do mnie tymi słowami: „Tak... , bo wy chrześcijanie trzymacie się razem” Czy można coś dodać? Pamiętacie słowa z Ewangelii?... „Zobaczcie jak oni się miłują”. Daleko nam zapewne do postawy pierwszych chrześcijan, ale jest to pokrzepiające i bardziej może jest to zadanie niż stan obecny, ale ważne byśmy nie tracili nadziei, że uda nam się choć w części żyć w cnocie uczciwości, sąsiedzkiej miłości jeden do drugiego. Zapraszamy się nawzajem wszyscy do tego wysiłku i zapraszamy wszystkich, którzy stoją z boku. Tak by nie było osoby, rodziny i domu naszej wspólnoty, którego zabrakłoby w przyszłym roku na Dożynkach A.D. 2012.

Zabawie, śpiewom i tańcom nie było końca. Mam nadzieję, że Bogu spodobała się nasza modlitwa i radość i nam mieszkańcom Polany uczyni zadość.

Na koniec powiem... dziękujemy sobie nawzajem. ... Kapłanom, Gościom, Liturgicznej Służbie Ołtarza, Harcerzom, Wszystkim Obecny, Ofiarodawcom, Organizatorom (pracowali jak pszczoły w ulu)...

Acha... i odważnemu Chórowi.

Dzięki temu wspólnemu zaangażowaniu mieszkańców POLANY udało się zebrać i ofiarę o której wspominał Ks. Proboszcz prawie 1300 zł

i 1700 zł na doposażenie świetlicy.

Bóg Zapłać i Szczęść Boże!!!

*Zbudowany
Leszek Dziubela*

P.S. 11 września 2011 roku spotykamy się na dożynkach gminnych w Michniowcu!!!

Rozpoczęcie roku szkolnego 2011/2012

Cała społeczność polańska przywitała rok szkolny 2011/2012 Mszą św. w kościele w Polanie dnia 1 września o godz. 9:00. Na początku p. Andrzej Majewski wprowadził poczet sztandarowy, który reprezentowali uczniowie kl. II Gimnazjum: Zuzanna Przybylska, Justyna Szczygieł i Norbert Dziubela, a ks. Dyrektor Jarosław Wnuk przypomniał o rocznicy wybuchu II wojny światowej, która przypada tego samego dnia, zaznaczając, iż 72 lata temu ówczesni uczniowie nie mieli okazji rozpocząć nauki, gdyż musieli bronić swojej ojczyzny przed wrogim sąsiadem z zachodu. Mszy przewodniczył ks. Wikariusz z Inspektorii Krakowskiej Adam Paszek, który w kazaniu mówił o tym, aby nie wykazywać słomianego zapалу do nauki i cytując łacińskie przysłowie: "*Gdy nie płonę, to nie zapalam*", zalecając przy tym, w odniesieniu do nauczycieli, aby mieć żarliwość do nauczania i rozprowadzać ją wśród uczniów. W trakcie Mszy św. nasi uczniowie wręczyli liczne dary (m.in. flagę Polski,

pocztówki z wakacji, kwiaty) w ręce ks. Adama. Po Mszy św. wszyscy udali się do Domu Młodzieżowego na spotkanie z wychowawcami klas, aby otrzymać plany lekcji na nowy rok szkolny. Zmotywowani trafnym kazaniem mszalnym, pełni zapалу do nauki i wypoczęci po wakacjach rozpoczęliśmy przygotowania do nowego roku szkolnego.

Radosław Pasławski

*Mam oczy, by zauważyć innych,
mam uszy, by ich usłyszeć,
nogi, aby do nich się pofatygować,
dłonie, by je ku nim wyciągnąć
i serce, aby kochać.*

Phil Bosmans

*Wtedy się prawdziwie daje, kiedy ten,
kto daje, jest tak samo szczęśliwy jak ten,
kto otrzymuje, i kiedy się zaciera granica
między daniem a otrzymywaniem.*

*Ten, kto daje i nie spodziewa się odpłaty,
ma zawsze w ręku kwiat radości.*

*Tego, co się czyni z miłości,
nigdy się nie traci, lecz to trwa nieustannie
i powiększa swą wartość.*

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Od początku września modlitwy o pokój i dobre wychowanie młodego pokolenia. Warto więc dziś przypomnieć słowa Sługi Bożego Jana Pawła II: „Osiągniemy pokój, wychowując do pokoju! [...] Kościół nie przestaje powtarzać: pokój jest obowiązkiem” (z orędzia na XXXVII Światowy Dzień Pokoju). W nurcie tej wrześniowej modlitwy, w zbliżającą się rocznicę terrorystycznej zamachu na World Trade Center w Nowym Jorku 11 września (przypada za tydzień, w przyszłą niedzielę), obejmijmy pamięcią ofiary tej i innych tragedii, których źródłem zawsze jest nienawiść. Prośmy Chrystusa – Księcia Pokoju, aby nasze dzieci wzrastały w poczuciu bezpieczeństwa i w harmonii, a Ojczyzna nasza uniknęła okrucieństwa terroryzmu.
2. Także wrzesień, podobnie jak sierpień, przemierzamy z Maryją. W czwartek, 8 września, obchodzimy jedno z najstarszych świąt maryjnych: Narodzenie Najświętszej Maryi Panny. W naszej polskiej tradycji znane jest jako święto Matki Bożej Siewnej. Polecając Bożej Opatrzności, za przyczyną i wstawiennictwem Matki Bożej przyszłoroczne plony pamiętajmy, że i my jesteśmy „uprawną rolę”, na którą pada ziarno słowa Bożego. Jaki ono więc wydaje w moim życiu owoc – oto pytanie, jakie w kontekście tego święta warto sobie samemu postawić.
3. Nadal pielgrzymujemy i gromadzimy się w wielu maryjnych sanktuariach, aby uczyć się Chrystusa, aby rozwijać w sobie wiarę, nadzieję i miłość w szkole Maryi. Ona raz powiedziała Bogu „fiat” i wytrwała w nim do końca. Także na Jasnej Górze jak każdego roku gromadzą się rolnicy, harcerze, a także kombataneci. My również, zachwyceni Jej wzorem, postarajmy się tak pogłębiać naszą przyjaźń z Bogiem, żeby przetrwała wszystkie życiowe burze i wszelkie zakusy szatana na nasze dusze.
4. Po Mszy św. o godz. 11:00 zmiana Tajemnic Żywego Różańca.
5. Dnia 10 września tj. sobota o godz. 9:00 na plebanii spotkanie kandydatów do bierzmowania.
6. Dnia 10 września tj. sobota o godz. 17:00 na plebanii spotkanie ministrantów oraz kandydatów na ministrantów.
7. Za sprzątnięcie kościoła składamy serdeczne „Bóg zapłać” Paniom: Łysyganicz Dorocie i Caban Iwone. Na przyszły tydzień zapraszamy Panie: Maruszczak Beatę i Mikrut Bożenę.

W najbliższym tygodniu imieniny obchodzi
Beata Bożetka.

Solenizantkę zapraszamy na Mszę św. w piątek o godz. 18:00